

PIARRES ITHURRALDE

Ithurralden kantuak

BAIONAN

Lasserre eta **Le Livre** liburategietan salgei

MCMXXXII

ATV

30374

Pierre Lafitte

APHEZAREN LIBURUAK

AGERTUAK :

Julien Heguy aṛ heza, 30 soseko liburuchka.

Elizako liburu ttipia, Durruty aphez zenak egina eta P. Lafitte aphezak chuchendu eta emendatua.

Elizako liburu ttipia (hitz larritan).

Eskualdunen loretegia XVI garren mendetik hunateko liburuetarik bildua. **Lehen zathia** (1545-1800).

Les études basques à travers les siècles, erdarazko liburuchka,

AGERTZEKOAK :

Eskualdunen loretegia, **Bigarren zathia** (1800-1930).

Jesu-Kristoren bizitza.

AGERTZEN ARI :

Dictionnaire basque-français et français-basque, par le R.P. Lhande S.J. de l'Académie basque, avec la collaboration de M. l'abbé P. Lafitte et M. l'abbé Aranart, professeurs au Petit-Séminaire d'Ustaritz. (En souscription chez Beauchesne).

M-68775
F-72703

AV
30374

PIARRES ITHURRALDE

Ithurralden Kantuak

Ithurralden kantuak

Lehen kantua...
Bigarren kantua...
Hiru kantua...

...
...
...

BAIONAN

Lasserre eta **Le Livre** liburutegietan salgei

MCMXXXII

PLATE I

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PLATE I

Ithurralde bethi kantuz

Aspaldiko ezaguna dut, Piarres Ithurralde.

Ilhargi beheraper berean sortu ginen biak eta geroztik bethi elgarri jarraiki gitzaio, bi aneia biritchi baino hurbilagodanik.

Hots ! nere burua bezain ontsa ezagutzen dutala erran nezake, ez banaki zer balentria gaitza den; — kasik ezinezkoa, — norik bere buruaren berri jakitatea ere.

Nor da bada Ithurralde hori ?

Gizon gazte bat, hogoita hameka urthe, itsaso achala bezain aldakorra.

Itsasoa egun jabal, bihar hasarre ; egun irriz iguzki ederrari, bihar ekhaintz nahasiari ilhun eta hits.

Nere laguna berdin ; orai dena irri eta bitchi-keria, sarri dena othoitz eta liburu, gero begi-ñiña bezain minbera eta nigarti ; batean kongregazio-neko neskatxa bezain herabe, bertzean ozarren-ozarrez buhamia ahantz-arazten.

Bainan, dela atsegin ala atsegabe, uri ala atheri, bethi khantuz gure gizona ; iduri-eta kantu

horrek bozkarioa luzatzen dion, eta ordu tcharretako khiretsa ezitzen.

Bera bezalako da egun eskaintzen daukun liburu chumea : dena kantu ; eta kobla batzuetarik bertzetara nolako aldakuntza ! Segur ez dute iduri ithurburu beretik sortuak direla, nahiz guziek erakusten duten egiazko eskualzale baten nahikari suharra.

Hanbat hobe !...

Eta orai, habil, hoa, liburuttoa !

Hel hadi Eskual-Herriko lau bazterretarat. Gure gaztek har eta irakur hezatela supazter chokoan, eta suko ilhaun arinekin batean hegaldia ditezela zeru-alde heien charamela ozen bezain garbiak.

P. LAFITTE.

ZORIONKETARIA

Airea : *Lurraren pean...*

Lehen lilian nuen bizia,
herritik joan nintzanean ;
Gazte-lagunen dantza pollitak
utzi nituen etchean...

Bai ondorea, bai ontasunak,
denak utzirik joaitean,

Alegeraki, giza-gaichoa,
esperantza bihotzean,

Zorion-keta abiatu niz
bide-makhila eskuan.

Ustekeria berezi batek
baninderaman beilari :
Michteriozko dei batek behin
hitz hauk zauzkitan ekharri :

— « Abil, maitea, Iguzki-alde,
jarraik hadi bideari.

Urhezko athe baterat-eta,
sar hadi, hel bezain sarri...

Hor lurra zeru bilhakatzen duk...

Adio zorigaitzari! »

Aratsa heldu, goiza ere jin,
sekulan ez niz gelditu...
Uhaitzek hautsi dautet bidea,
mendiak zaizkit etsaitu :
Leize beltzenak, ur handienak
nolazpeit ditut garhaitu ;
Udako bero, neguko hotzak,
denak ichilik pairatu...
Bainan nik nahi nukeien hura
bethi bichtatik zait galdu.
Ibai eder bat aurkhitu nuen
Ekhi-alderat zoana.
Hartan fidatu, hori nuela
hel-biderik hoberena :
— « Othoi urhezko athe hartarat
ereman nezak, uhaina ! »
Uhain urdina, jauzian-jauzi,
badoa bethi aitzina...
Orai itsaso zabal erdian
nago harek eremana.
Eskuin bezala ezker so nago,
bi begiak churiturik ;
Ez dut ikhusten muga hartarat
ninderamaken biderik.
Hastean bezain gibel niz eta
deus ez dezaket igurik.
Zerua naski gorachko dugu,
nehun ez hunkitzen lurrik...
Lur huntan nehoiz ez da sortuko
hango zorion osorik.

UR CHIRRIPA INHAR BATEKIN GUDUAN

Airea : *Lili bat ikhusi dut...*

1

Haritz sendo zahar bat, besoak zabalik,
Patar behere hartan dago, konkorturik,
Haren itzal haundian, erdi-heraberik,
Ithurriño bat jaltzen zaika oinetarik.

2

Toki pollitagorik othe da herrian ?
Ur chirripak bidea egin du harrian :
Beha zazue bide hortarik darian,
Zilhar phiru bihurri baten idurian.

3

Nehoiz akhitu gabe gure ur hotch hori
Erasí ederrean bethi zaiku ari,
Beharrirat mezuka Jainko haundiari
Ar liteken aingeru chume bat iduri.

4

Osto usu batzuen jabe da zuhaitza ;
Eta urrun hedatzen du bere geriza.
Ekhiak ezin igor bere su gar gaitza,
Ephel nahi baleza chirriparen hotza !

5

Bainan huna inhar bat dudala ikusten
Adargune batetik chuchen iragaiten ;
Eztu harek bidean ostorik aurkiten ;
Ur chirripari zaio gogorki bekaizten.

6

Gainerat zerutikan ziztuz jauzten zako.
Bai, erre nahi luke erotik zaluchko,
Eta ichil arazi hola sekulako...
Geroak erranen du nor den nausituko.

7

Inharra, zer hiz ari ? Baduka burutik ?
Eztuk bada ikusten ura ithurritik
Bethi berririk heldu ? Segur hire gatik
Ahul beldurrik ere izaiteko ezтик.

8

Ur-hari bizittoa aitzinat badoa,
Hil nahiz inharraren argitto beroa.
Argi zail mehar horrek choratzen daut soa ;
Izarniatzen baita ikaran gaichoa !

9

Uherrak ondozkatuz bethi jarraikiten ;
Halarikan inharra ezta iraungiten.
Gudua ezagun da zoin azkarra duten ;
Elgar-joka chimichtak dituzte egiten.

Gudua ederra zen, bainan zen alferrik :
Urak ezin zezaken hil inhar-argirik,
Ez eta argi horrek agor ur chortarik.
Ederki egin dute elgar berezirik.

Alta ba funtsik gabe hola gizonetan
Aharrak sortzen dira ondikoz askotan.
Othoi, hauzi guziak bazterrerat eman
Eta ichil-ichila nor bere alde joan.

ITSASTURI GAZTEA

Uhin jauzikarien artean
Itsas-untzi handia bazoan.
Haurra lehen aldikotzat johan.
Ama hor, nigarrez, leihorrean.

Errepika

— Othoi, ama, ez nigarrik egin !
Oraino biziko gira elgarrekin :
Ez latz orroama entzutearekin :
Herio beltzak ez nu nahiko berdin.
Ikus arte, ez nigarrik egin.

2

Hola ari zitzaion amari
Untzitik agurka Jose-Mari.
Ur pherdean, tita bat iduri,
Horra nun zen untzia itzali.

Errepika

— Othoi, ama, ez nigarrik egin !
Zion bethi haurrak so gocho batekin,
Ez latz orroama entzutearekin :
Herio beltzak ez nu nahiko berdin.
Ikus arte, ez nigarrik egin.

Ama nigarrez etcheratu.
Orroama gau hartan aditu.
Bai ekhaitza zen betbetan phiztu
Eta itsasturiak suntsitu.

Errepika

— Othoi, ama, ez nigarrik egin !
Zion gaicho haurrak ithotzearekin,
Ez latz orroama entzutearekin :
Herioak biak nahi gITU berdin.
Ikus arte, ez nigarrik egin !

HAUR HILAREN ARREBA ETA AMA

Airea : *Lili bat ikhusi dut...*

— Ama, ene aneiak egun zer othe du ?
Begitarte guzia baitzaio ilhundu...
Sehaska huni buruz kantu eta kantu,
Irri baten aiduruz astia dut galdu.

Ama, gure Battittak deus eztu erraiten ;
Orai geldi-geldia hortchet da egoiten ;
Hatsa urbildik ere ez diot entzuten...
Hila dela diote... Nik, ez dakit zer den !

Hau hila dugulakotz, Mariak ochtion
Ichilik eta prestu egon nadin zion.
Zer ! kantatu gaberik behar niz ba egon ?
Hil direner kantua ez othe zaie on ?

Ama, zer dut ikusten ? Zu ere nigarrez ?
Zorigaitza etcherat jin zaiku arabez ?
Ez dakit nigar egin behar diotanez.
Zuk erradazu, ama, garbiki bai' al' ez.

— Ez haurra, ez dun behar nigarririk ichuri.
Zorigaitzik etzaion gertatu nehorri.
Hire aneia orai zeruan dun ari
Kantatzen errepikan ospe Jainkoari.

Sehaska hotz hunetan gorputz huts bat baizik
Ez dun orai gelditzen ; ez dun bertze fitsik...
Arima ilki zion Jaungoikoak goizik ;
Aingeruen gorthean hartu din jagoitik.

Maddalen, ikusi dun joan den egunean
Pinpirin-arroltze bat zur horren gainean.
Kuchkua hor utzirik apecha beha zan.
Hegaldaka johaki ederrik airean.

Hala hala Battittak gorputza utzi din :
Gero joan dun zerurat eder eta arin ;
Irriz hegaldatu dun eta lehiarekin.
Handik, gutaz gaichoa oi ! urikal dadin !

— Ama, nahi nintzake apecha bezala ;
Agurka lorez-lore polliki dabila.
Zeruko lilietan ibiltzekotz hola,
Biak Battittarekin Jaunak deit gitzala.

CHAUBADIN

Airea : *Lurraren pean.*

1

Eliza ttipi chahar beltzetik
auhenez dugu ezkila.
Hil-herrietan egin berria
bada hobi bat zabala.
Aheider eta gizon-geiari
nigarra dariotela,
Horra etzanik etche bateko
lore zenaren itzala :
Herriko nechka eder maitena,
bethiko loak hartua.

2

Lagun gazteak, irriak oro
joan zaizkitzue harekin.
Hor bazagozte, begiak busti,
bihotz-muña huts eta min.
Lili ederrez egin zozue
korona bat elgarrekin.
Jainko maiteak sekulān norbeit
ospeaz gei badu egin,
Ez othe da ba zure arjma
hain garbi zena, Chaubadin ?

3

Artzaintsa-jauntziz emanikako
aingeruño bat iduri,
Etche landetan ikus zitaken
gocho bezain maitagarri :
Ez dako bada uraz bertzerik
nehoiz eman laruari !
Mirailtzat ere erreka zuen,
zilharrezkorik ez nahi...
Edergailutzat aski zitzaizkon
phentze-sasiko bi lili !

4

Bidean bethi agur pollit bat
bazuen guziendako.
Bainan herabe zauzkan begiak,
norapeit eraik orduko :
Bai gazteria ondotik zuen,
kartsua, dena behako...
Ordainez so bat, so argitu bat,
nehorri egin ez dako
Baizikan ere gizon-geiari,
Jainko maitea lekuko.

5

Ogi-joiteko bazkari batez
Ellande zen buru-hastu ;
Bazkal ondoan bere chapela
lanerako berriz hartu .
Oro chingola nabar batzuek
edertua kausitzen du.
Guzier beha jartzen da eta
han zen Chaubadin gorritu.
Geroztik zuten biek hitzeman
bizitzeko eskuz-esku.

Ellande, orai hire ametsa
histu zaik eta itzali.
Ezkila-dangek egiten dauztek
bihotzean ehun zauri.
Bainan adi-zak zuhaitzetarik...
zonbat hegaztin kantari !
Hek bazakitek zendu gaichoa
ez dela nigarrez ari
Eta lotarik behar duela
goiz argi batez atzarri !

BIZKAIBURUKO CHEMARTIN

Airea : *Nere maitea, barda nun znen...*

Bizkaiburuko seme gaztea,
Chemartin gaicho maitea,
Nor atrebiko duk erraitera
Hire gaitzaren trichtea ?

Chemartin horrek udahastean,
Liliak dathozinean,
Aurkitu zuen bere bidean
Lore bat gorde-gordean.

Irri pollit bat zion bihurtu ;
Loretto hura ohartu ;
Bertze irri bat ordutik sortu,
Ta biek elgar-maitatu.

Gachina zagon hantchet Miarritzen.
Nechka zalhu eder bat zen.
Amari zion gau batez etchen
Erran nor zuen maitatzen.

— Othoi, alaba, ichilik hago !
Zer demuntre dun holako ?
Guk ez diagun ez onetsiko :
Chemartin apalchei dago.

— Oi, ama, ez naiz diru-gosea,
Deusik etzait ohorea.
Amodioz naiz ezin asea,
Hartan bainuke aisea.

— Haurra, errana diagun ezetz,
Alferrik hago nigarrez...
Aseak gaitun hire auhenez ;
Bakea eman, arabez...

Itsas-ondoan fidantzarekin
Zagoz gau hartan Chemartin.
Huna Gachina zitzaiola jin
Dena nigar eta chotin.

Harroka zilo zabal batean
Bibiak sartu orduan :

— Gaicho Chemartin, ni naiz trichteian
Baimenik ezpaitut izan.

— Zer derasazu ? Zer, ez baimenik ?

Gezurra dela diot nik.

Enaüzu nahi naski jagoitik ?

Hauteman duzu hoberik ?

— Bai nahi zaitut behin bethiko

Hartu ene senartako.

Ene aitamak suntsi orduko

Zurekin naiz ezkonduko.

Zin egiten dut hemen berean
Jainkoaren aitzinean...

Zurea nago hor itsasoan
Uhinak ichil artean...

Ordu berean itsaso tzarra
Jauzi da zoko hartara,
Uher batean, itho baitira
Hor biak uste gabera.

Haurrak, aitamen heriotzerik
Etzazuela igurik.

Zuen hiltzea, Jaunak nahirik,
Ethor ditake lehenik.

LARRESORRO

Airea : *Adieu, cher Larressore.*

Gobernuak Larresorrokoko Semenariaoa ebatsi zuenean, aphez gaiak Ahurtin bildu zituzten, Beneditanoek utzi komentuan. Gerlatik landa uste izan zuten eta Barthou biarnesak hitz-eman ere zuen Larresorrokoko etchea itzuliko ziotela jabeari. Baina ez. Eskualdunek Semenario berri bat eraiki behar izan dute beren gustuz. Eskea hasi zelarik kobla hauk eman ginituen *Eskualdunean.*

Arrano batek Larresoron
hautatu zuen egoitza.
Larrain batean egin zuen,
haurren, ohantze bat gaitza.
Hortan, geroko, ume hainitzek
apaintzen zuten bihotza...
Bainan etchea, zorigaitzez !
orai husturikan datza.

Hastiaturik arranoa
urrundu dea berenaz ?
Ala gaichoa hil othe da
tiroka edo adinaz ?
Ez bizi zaiku, gotor da beti :
kanporatu dute bortchaz.
Gozo-gozoki han berean
aurki liteke bertzenaz...

Zizpa eskuan etsai tzar bat
etorri zitzaion behin :
« Ohakit hortik, arranoa,
ohakit hire semekin ! »
Bertan hegalez ihesi ziren...
gero nun pausa ez jakin...
Beharrik baitzen zabaldurik
kabi ustu bat Ahurtin.

Hama-bortz urthe ordudanik
lerroan iragan dire.
Geroztik hunat ohantzean
sorturik gaude gu ere.
Larresorroko arranoaren
desterruko haurrak gare !
Hatz-herriz ase, nahi ginen
orai jarri gurez-gure.

Othoitz ginion etsaiari
ema zadien bihurtu ;
Eta belaunko Larresorro
berritz guretzat galdetu.
Etsaiak, behin agindu-eta,
irriz bere hitza ian du.
Ohoiak guri ebatsia
kidekoeri du saldu.

Gorde zaitetze, kaskoin tzarrak !
Zohazte harat ihesi...
Eztakizue zen den egia,
gezurra dela itsusi.
Zertako bada deraukuzue
gure etchea ebatsi !
Zohazte beraz etzaitzuet
nahi sekulan ikusi.

Oi ! Ahurtiko hegaztina,
Benoaten seme maitea,
Zure egoitzan iragan dut
nere dembora gaztea.
Esker hainitez orai zu ganat
daukat bihotza betea,
Atsegabeen baitaukuzu
ideki zure atea...

Eskual-Herrian orok dute
naski elgarri galdatzen,
Noiz arranoa hasiko den
ohantze baten moldatzen.
Orori dugu laño-lañoiki
orai egia aitortzen ;
Choria dago denen ganik
sosaren igurikitzen.

MILESKER

Bilbao-ko Garteiz jaun eskualtzaleak Ustaritzeko Semenariotipiari egin zion emaitza jori bat, eskuara ontza ikhasiko zuten multthiko gazteen saristatzeko. Ithurraldek eskerrak bihurtu ziozkan.

I

Eskualdun ohantze zabal huntan,
gure haurren arpegia
Zerutikako zoin atseginek
jarri du argi-argia ?
Eskuarari bozkarioz daude :
eztaukate iraungia !
Nehork zainetan bazuen ere
eskuaralako nagia,
Orai, Garteiz Jaun onari esker,
errotik zaio jalgia.

II

Haurra jarraikitzen zaio bethi
amaren hitz maiteari :
Nehoiz eztio deusik galdatzen
jauspen chume horren sari...
Bainan saria haren eskutik
zaioenean erori,
Gocho handi bat ez othe zaio
begitartean ageri ?
Ez, esker onak eztio hausten
hegalik maitasunari !

III

Ama chahar ezti bat, Eskuara,
mendek utzi deraukute...
Gure mutikoek, guk bezala,
zoin suharki duten maite !
Hari josiak daude sortzetik
hil-hobirat jautsi arte.
Denek nahi dute zor dioten
haur-eginbidea bethe.
Hari jarraikiz, nehork etzuen
nehundik saririk uste.

IV

Bada huna non esku zabal bat
nunbaitik heldu zaioten,
Eta bortz ehuneko eder bat
esku hortarik erortzen.
Eskuarak haurren saristatzale
agertu nahi du aurthen.
Bainan zu zira, Jaun Garteiz ona,
Eskuararen ordain jartzen :
Zuri ditugu beraz ororen
esker minenak igortzen.

AITA LHANDE ONARI

Jakintsunaren airean

Miliunka gudulariak zerabilzkan gizona
Zuk duzu hiltzerakoan lagundu Jesus gana.
Foch handiaren berririk hobeki dakiena
Zure gogo bide da, salbu Jainkoarena.

Zure baitan argi horrek badu segur eginik
Eta phizturik izar bat oro su daitekenik,
Eginbidez, hautsa-pean daukazu pindar onik ;
Laurdenak ere goiz huntan gogoan banitu nik !

Hitz-aldi bat egin duzu *Foch* haren goresteko :
Iraki saindu batean zure mintzoak dako
Orhoitzapen bat ederra eraiki sekulako :
Alta lilia dukezu atchiki zuretako !

Foch-ek ederki laguntzat zinituen hautatu :
Aitzindari bat zinela baitzuken ezagutu.
Zure mintzoak miliunka gizonak biltzen ditu
Bai eta ibil-arazten goiz arrats guduz-gudu.

Etche teilatu gainetan, sare batzu iduri,
Horra ontsa hedaturik bospasei burdin-hari,
Airetako arrabotsen biltzale, salhatari !
Zu Paristik mintzo haize jarraikarazleari.

Zure hitz maitagarria entzuten da orotan.
Sineste-gabeak ere beha daude askotan !
Guziak nahi zinuzke eskutik hartu betan.
Eta beren baitharazi Jaunaren begietan.

Hek eta gu, Aita ona, ernaraz gitzazula
Satanen gudukatzerat etsai tzar bat bezala.
Zuri esker ohilduko zaiku haren itzala
Eta zerurat gohazke guziak *Fochekila*.

ITSAS-ALDETIK...

(L. Léon jaun aphez adichkideak
Imitazionea agertarazi zuenean
eginikako neurthitzak.)

Itsasoko haizea, haize nahasia !
Mariñelen berri tzar ekharle nausia,
Higuin bezala diat hire garrasia :
Maiz hire gatik diat bihotza hautsia.
Egun nitzaik baxharrik barkhatzen hasia,
Berri on bat hi ganik baitut ikhasia...

Gaua zuian oraino goizaren haiduru,
Ni ametsetan ari, oro mirakulu...
Hi leihorat ethorri oihu eta oihu !
Atzarririk jarri nuk, erne bezain kechu :
— Haize itsu gaichtoa, nor daukuk hondatu ?
Noren begiak dituk gaur behar bustitu ? ? ?

Phago adarretarik mintzo batek niri :
— Uhainen hasarrea lo zagok, Bettiri :
Oro jabaldu dituk, ekhaitza erori...
Bozkarioz zoatzik ehun itsasturi...
Ifernua duk choilki asaldatzen ari :
Etsai bat sortu zaiok Satan zaharrari !

Donibanen lehoi bat, zeruko lehoi bat,
Agertu berri dela gaztiatzen deat :
Abiatzekoa duk harat eta hunat,
Debruak khendu nahiz herritik aldebat.
Ifernuko lehoina doala morturat,
Hasarrez, orrobiaz, nigar egiterat...

— Haize elheketari, haize mihi-lazo !
Erradak bada nortaz hizan hola mintzo.
— Donibanen lehoina, hauzo diat hauzo.
Imitazione bat sortu baita atzo,
Hari Eskual-Herriak, othoi, batzar gozo.
Eta ongi-ethorri laster egin bezo.

SAN FRANTSES XAVIEREKOAREN BESOA IRAGANEN DENEKO

Airea : *O Josep, zein handia den.*

1

O San Frantses ! aspaldiko
Gure Saindu maitea,
Harat, urrun, hedatzeko
Arbasoen Fedea
Uste zinuen betiko
Gutartetik joaitea...
Huna non giren egungo
Behin zure gorrea.

2

Oi zer gozo bihotzetan !
Zer atsegin arimen !
Hor da, untzi eder hortan,
Zure besoa omen.
Eta haren ingurutan
Gira guziak hemen :
Belauniko orok betan
Egiteko ospamen...

3

San Frantses, zure besoak
Ongi hainitz egin du :
Zirimolan itsasoak
Keinu batez jabaldu ;
Argitu ere itsuak,
Asko maingu chuchendu...
Kristoren mirakuluak
Oro berriz zabaldu...

4

Itsasotik, leihorretik
(Nolako zen lekua)
Beso horrek aldaretik
Altchatu du Jainkoa...
Maiz ilki du bekatutik
Gizon ondikozkoa...
Deitzen ahal da hargatik
Zerurako gakoa.

5

Zonbat bada eztu egin
Beso horrek bataio !
Jesusentzat izan zadin
Nasaiki ondorio...
Paganoentzat zinen jin
Heien zer bozkario !
Gure salbatzeko berdin
Agian zinen jaio...

Satan kontra zaiku ari ;
Gudu hortan azkar da.
Oihu hasten gira zuri,
Suan ez gaitzan hunda.
O San Frantses, beso hori
Gu ganat, othoi ! heda...
Ifernuko haizeari
Ihardutzeko molda...

Hiltzean, Eskual-Herriaz,
Frantses, zinen orhoitu.
Azken hitzetan eskuaraz
Zinen omen mintzatu.
Herria orai eskuaz
Nahi duzu agurtu.
Eskualdun anaiak beraz
Ahantziko ez zaitu.

1922-ko udan egina.

HILEN OTHOITZA

Airea : *Zer dire gure egunak*

Jauna, leze barnetarik deitzen dut zure gana.
Entzun dezazula bada nere oihu samina.
Izan zaitezi zerutik neretzat aski ona,
Nere othoitz ahulari begiratzeko, Jauna !

Burua itzul ezazu nere hogenetarik.
Bertzenaz nik beharko dut ihes egin zutarik.
Ezen, nork ikus dezake zure begitarterik,
Ezpadu lehenik ukan zure barkamendurik ?...

Ondikotz ongi dakita zertako beldur naizan ?
Egia da, zure ganat huts egin dut askotan...
Bainan erraiten dautazu Liburu Sainduetan
Urrikalmentsu zarela, beti eta denetan.

Erraiten duzun bezala denak dire gertatzen.
Beraz zure laguntzari diot igurikitzen.
Goizaldetik arratserat etzait deus gogoratzen,
Zure hitz altchagarria, zure agintza baizen.

Jauna, zer urrikalmena den zu baitan ageri !
Zure hasarre handia gaürgero da erori :
Barkatzen duzu gogotik urriki duteneri :
Ez duta nere hutsentzat nigar hainitz ichuri.

Berritz zuri buruz, Jauna, altchatzen dut begia.
Zeruetan emadazu betikotzat bakia.
Osorik ikus dezadan maite dutan Egia.
Othoi gaur pitz dakidala hiltzen ezten argia.

JESUS HAURRAREN

THERESA SAINDUARI

Airea : *Agur, Aingeruen...*

Zombait othoitz berri
Santa Theresari
Egin ditzazkogula.
Chume izanik munduan,
Handia dago zeruan...
Oi fagora gitzala !

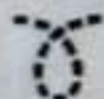
Jaunaren grazia
Lore da guzia,
Arrosen iduriko.
Noiz dauzkigutzu arrosak,
Zure dohain baliosak,
Zerutik igorriko ?

Lorearen pean
Behar dugunean
Kausitu elhorria,
Iguzu indarririk aski
Jasan dezagun sainduki
Gaitz guzien zauria.

Sainda guziz ona,
Jainkoaren gana
Othoi bida gitzazu ;
Nahi baitugu zurekin
Bai eta Aingeruekin
Zoriona gochatu.

TOLOSA PAGANO

Airea : *Chorittua norat hua...*

Liburuz asea nintzen ordu gorrienetan,
Etchean ezin-egona errotik lotzen zaitan.
Haizeak deitzen ninduen oihanerat bet-betan ;
Eta ni, denak utzirik, hiritik ihes johan.

Oihan bazterrerat-eta, belharrean jarririk,
Zonbait aldiz lo nindagon, ardurago ernerik :
Kobla tchar bat ontu-eta, ondokoa igurik,
Lan gocho hortan enuen unhatzeko arterik.

Nehun ordea enintzen Sent-Añen bezain ontsa.
Gain hetarik urrunean ikusten da Tolosa.
Buztin gorriz orratua, iduri du arrosa,
Lore guti-dun arrosa, arrantzez aberatsa !

Ur-handi maltso zabala erditik badoako :
Uhinak begiko ditu, onik ez edateko !
Hainbertze ur badelarik, erradazu zendako
Hainbertze jende hor gaindi dauden bathaiatzeko ?

Tolosa horrek hazten du berrogoi bat jakintsun.
Izar, ibai, lur, landare, abre, mintzai, osasun;
Denak aipatzen dituzte, nik uste, kiskun-kaskun,
Katichima jakin gabe ezpaitoazke urrun !

Chinaurria bezain usu hor elizak badira
Hiriko girichtinoek badukete bedera...
Hedoietan gurutzeak doatzi gora-gora,
Nahiagoz lurra baino ihes egin zerura.

Eliza pollit hoietan bada zer nahi saildu.
Saildu hainitzen hezurak ontsa dituzte zaildu.
Saildu bizirik badaea ? Cho ! guk behar ichildu !
Josafaten pentze hartan Jainkoak erranen du...

Tolosa, hiri gaichoa, ez ahantz hire Ama,
Aita-Sailduiek saildutu aspaldiko Erroma...
Amaso paganoaren odol hitsak herama.
Eztuk amaren esnea ukatuko balinba !

CHORI-TCHIUKA

Airea : *Nere maitea, barda nun zinen...*

Ihizlaria,
Gizon abrea
Zer duk gogoan gorderik ?
Sasitartean
Chuchen dirdiran
Zizpa gaichtoa emanik

Hor bidez-bide,
Ager ta gorde,
Bethi ikaran nabila...
Nere anaiak,
Adizkideak
Bai joanak ditut aisala !

Ta ni galdu naiz...
Behatzen dut maiz
Deus ageri den han, urrun,
Bainan engoiti
Zerua bethi
Hedoitsu ala landohun...

Edo batzutan
Argi denean,
Arrano beltza heldu da :
Enuke nahi
Nitan nabari
Haren haztapar-sarkada !

Zerua urdin,
Hegalak arin,
Eta johan behar sasika !...
Zer bihotz-mina !
Zer gaitz samina !
Etsaia bethi behaka...

Eta sasién
Pean, ikusten
Dudala orai gizon bat,
Herra gogoa,
Zizpa eskuan,
Ni hil nahia... orobat !

Jainko maitea,
Gizon abrea,
Zuk bihotzetik har-azu,
Behin neretzat
Ema dadintzat...
O bai othoitzez nagozu !

Ihizlaria,
Kristau ezta,
Dudan jarri hu bihotzak.
Oi bizkarretik
Dilindan atchik
Zizpa gaichtoa... Bagatzak !

NERE MAKILA

Airea : *Ostiraletan duzu Garruzen merkatu...*

Begiztatua nuen aspaldi mendian
Mizpir ondo chuchen bat sasien erdian.
Handitzerat utzi dut eta harrekila
Aurten egin dut nere... eskualdun makila.

Bi erroden gainean joaiten ez ikasi,
Burdin-bidetan, aldiz, sabela nahasi.
Bainan nun dut karrosa ? nun dut beribila ?
Oinez beti banoa... eskuan makila.

Kana delako batzu hirian baituzte ;
Hoitarik gehienak deus guti, nik uste.
Eztut hoik bezain herbail nik nere kabila,
Eskuan dudalarik... eskualdun makila.

Askotan ikusi tut ibilki herrian
Aitzindari erneak ezpata gerrian.
Bekaiztia ni ganik urrun joan dadila
Zeren eta baitut nik... eskualdun makila.

Igandetan goiz-goiza, chamarra emanik,
Etcheko andreari agur bat erranik,
Entzun eta oihuka dorreko ezkila,
Ni banoa harturik... eskualdun makila.

Nere sakelak nahiz ontsaño miatu,
Jin zait behin gizon bat... Bainan zer gertatu ?
Segurki eztu erran bater' ez nakila
Ibiltzen eskuetan... eskualdun makila.

Jaunak begira neza luzezki munduan
Bai eta ezar gero betikotz zeruan.
Orduan, haur maiteak, otoi ! nerekila
Emazue hobian... eskualdun makila.

Gero zeruetako mendi ederretan
Eta hedoietako izar churietan,
Jainkoaren alkitik han urbil-urbila,
Ibiliko naiz lerdan... eskuan makila.

Begiztatua nuen aspaldi mendian
Mizpir ondo chuchen bat sasién erdian.
Handitzerat utzi dut eta harrekila
Hemen egin dut nere... zeruko makila.

KAFETTOA SEMENARIOAN

Airea : *Chorittua, norat hua.*

Apezgaia ezta beti lo apezgaitegian,
Hori uste eztutenak eztagotzi egian.
Apezgaiak eztu bethi liburua begian :
Ezta alferrik egoiten kacha mahain hegian.

Edariak su- gaineratik irakituz darasa :
« Errak, mutiko gaztea, othoi, ez hadi lotsa.
« Ez nauk churi itchuratik, bainan badakik ontsa
« Eskoletan ikasirik : *nigra sum sed formosa...* »

— « Kafettoa, kafettoa, ongi zare mintzatzen.
« Holako hitz batek hatsa eztautzuia laburtzen ?
« Bi azukre puska beraz derauzkitzut bihurtzen.
« Ikusiko duzu zombat zaitudan nik maitatzen...

« Kafettoa ! erraiten dut ja nere azken hitza.
« Ez nuke hunki nahi minki zure bihotza.
« Bainan izaitez baitzare iluna bezain beltza.
« *Izarra-k* bere argitik chorta bat eman beza... »

Berorik, urririk eta deskantsuki jarririk !
Kafettoaren hartzeko bada bertze molderik.
Apezgaiak joan behar du, ezkila aditurik...
Sabela errerik ere... laster... urrup eta klik...

PIP' ETA THU

Airea : *Ene maite pollita.*

Ikusi duzu nere liburu-andana,
Mahain baten gainean lerroan emana...
Bainan hemen sakelan dut baliosena :
Zahar izan behar da « Job » baitu izena.

Berak bere adina liburuak dio :
Izkiribu guzia denborak joan dio.
Orai irakurtzeko deus eztu balio.
Eztut halarik ere batere hastio.

Huna nola maizenik dutan erabiltzen :
Osto churi ezti bat diot atheratzen.
Bertze ostoak aldiz bekaizti ez diton,
Heñen aldia ere laster zaie jiten.

Dena den, osto hura ontsa zabaldurik,
Bainan erhi puntetan aski bihurturik,
Ezartzen diot, kasik arroila beterik,
Hoin maite dutan belhar idorño hartarik.

Nere belharño hura eztakit zertako
Frantsesek deitzen duten : *la douce herbe*
[à Nicot.]

Dakitan guzia da on dela barneko
Jakitate aski da hola neretako.

Belharra dutalarik churiz inguratu,
Eta nere milikaz estalgia lotu,
Punta diotalarik pindar batez piztu,
Egiten dut jarririk ontsa... pip eta thu !

SUDUR-LUZE

Airea : *Bidarraitarra.*

Ikusi duzu Iñaut, adichkide ona ?
Hau da, hau, gizona,
Atchoen berdina.
Zertako du muturra hoin bitchi egina ?
Apal baitu burua, nor da hobenduna ?
Nere ustez bederen, ezta ez adina,
Ez eta edana ;
Sudurraren hazta du ez aski arina.
Zer sudur gaitza gero bere ziloekin,
Bere ileekin,
Bertze zerbaitekin !!!
Iduri du leze bat bi sartzekoekin ;
Edo mendi ttipi bat harrobiarekin.
Sudur horren jabeak, egungo hotzekin,
Zintzetan... fu ! zikin !
Eztu segurki aski hamar mihisekin.
Iñautek daki nola ehun joko egin,
Ez izanik sorgin,
Sudur berarekin.
Gizon tzarrek diote irri-trufarekin,
Badakiela arta berezi batekin
Lotzen sudur mokoia beharriarekin.
Eztut hori jakin !
Bainan hunkitzen du bai mihi puntarekin.

Abere batzuk dute, eskualde batzutan,
Ekartzen kopetan
Ageriki buztan.

Elefant daritzate erdal-mintzaietan.

Dena den, ezartzen dut lñaut holakoetan.

Bainan eztaadin samur, sar atsegabetan,
(Toki baitu hortan),

Musu emanen diot sudurraren puntan.

Ikusi duzu lñaut, adichikide ona ?
Hau da, hau, gizona,
Atchiena berdina.
Zertako du muntura honi bitxi egina ?
Apl batu burua, nor da hobondura ?
Nere ustex bederen, ezta ez adina,
Ez eta edana ;
Zuburaren haxta du ez arki sinna.

Zer sudur gaita gaita bere zioekin,
Bere ileekin,
Bertze zehariekkin ! !
Iduri du lexe bat bi sartzekoekin,
Edo mendu tiri bat harrobierekin,
Zubur horten jabeark, egungo hotzekin,
Zintzetan, tu ! zikin !
Ezta egurki esku hamar urhiesekin,
lñautek daki nola ehan joko egin,
Ez izanik sorgin,
Zubur berarekin,
Gizon txarrek diote iri-turberekin,
Babalola arta bertzi batekin,
Lotara sudur jokoak beharierekin,
Ezta hori jakin !
Bainan puntatzen du bei mini puntierekin.

NERE CHORTEKO LAGUNERI

Airea : *Antton eta Madalen*

Nahi derauzkitzuet gaur bi pertsu egin
Zuekin izaitea baitut nik atsegin.
Mahatseko esneak (suzko ala sorgin)
Pizten deraut zintzurra ez-titasunekin :
Huna nere chortea chehetasunekin.

Karrosan firurika joan ginen herritik,
Oihuz, irrintzinaka, kantatuz goizetik...
Lili, chingol, bandera edo zoin aldetik.
Pettiriren chirula boz bere chokotik.
Mundua harritua zagoen urrundik.

Sortzean bezalache chortean agertu :
Buluz gorri bainintzen han naute ikertu.
Aitzindaria etzen lan hortan izertu ;
Dudamudarik gabe ninduen on hartu,
Mainku, oker naizela ezpaitzen ohartu.

Hamar izana gatik, bai ! hamar erronkan !
Ez nuen mintzatzeko segur beldurrikan :
«Mainku naiz eta oker... abantzü errekan...»
Ihardetsi baitzuen : *Ale fiche lekän,*
Joan nintzen eta hasi kantuz errepikan.

Ez naute alferretan hartu harmetako.
Hartua banaiz huna, nik uste, zertako :
Nere okerkeria zait baliatuko,
Bereziki zizpetan, chut begitztatzeko...
Begiaren hesteko lanik ez beharko.

Egia erraiteko, zangotto ezberra
Ibiltzeko dadukat pochi bat uzkurra.
Urratsa balinbadut sobera makurra,
Zaldiz emanen naute. Zer zaldun ederra !
Kapitain eder, bainan kapitain okerra.

Gero zer gerta ere, ni orai egarri !
Zuen osagarrian nahi dut edari...
Edan eta, kantatuz jarraik bideari,
Etcherat itzultzeko sudurttoa gorri,
Bainan buru-barnea... ez sobera eri...

SASKI-EGILEA

Airea : *Lili bat ikhusi dut*

Guziek badakite zein gisako naizen
Saski-egile nauzu aspaldi Ehaitzen.
Gaur zare polit baten hari naiz moldatzen
Nire maiteñoari bait-diot beiratzen.

Ilhuntzetan ur-keta badoa Gachucha,
Niri buruz hirria zein daukan errecha !
Haren ganat begiak ez dezazket altcha,
Nitan hauteman gabe jauzika bihotza.

Gachuchak ez daut erran eia nauen maite ;
Bainan hortaz niretzat dudarik ez daite ;
Heldu delarik chuchen, pegarñoa bethe,
Orok zer gertatzen den ikus dezakete.

Hunaraino pausuki dathor ithurritik :
Ez du chortarik ere galtzen pegarretik.
Hunat-eta ordean ez dauke nehundik :
Nigar bat jauzten zaio pegarra tututik.

Harentzako lanean hari nauzu orai.
Ahal bezein antzoki, bihotzez ere bai.
Zare hau nahi nuke izan dakidan gai
Egiteko Gachuchak har nezan gizongai.

Otare ala saski, norat den segida,
Zumea nora-nahi eskuz bihurtzen da.
Emazte bat ez daite nola-nahi molda,
Ez daite nola-nahi ezkon-gaitzat galda.

Othoi, zare polita, haren eskuetan
Legun eta arinik izain hizenetan,
Usu nitaz harekin emak eleketan,
Harek nire galdea ardiets dezatan.

Haren larru churia kilika emeki.
Errok nahi lekidan lasterchko jarraiki.
Besoa nire ganat luza zok eztiki :
Kuchean nik nirea diot eman nahi.

Haren ilhe beltchetan batzutan jarririk,
Zarea, egonen haiz airetan ederrik :
Han, beharri-alderat lerratuan joanik,
Errok zoin itsutuki maite duketan nik.

Pertsu hauk egin ditut ezkont-aitzinean,
Hemezortzi ehun ta hogoi ta bortzean ;
Orai bertze kanturik derabilt gogoan,
Zortzi haur arto-jale bait-ditut etchean.

GILEN

- Untzak aditzen tutzu trichtez kantuz ari.
Gaua ederra dugu, gaicho Jana-Mari.
Ihes joateko, bilha nitzaitzu ethorri
Jausteko zurubiak daukitzut ekharri.
- Ene Gilen maitea, dudarik ez daite :
Burhaso tzar hauiekin ni egon enaite !
Bihotz barne-barnetik zitut bethi maite ;
Gure ihes-chedea behar dugu bethe...
- Idek beraz gelako bi leiho ttipiak ;
Nik ezarriko ditut gero zurubiak.
Lo daude bazterretan herritar guziak.
Akizerat gohazen bethikotz bi-biak.
- Gilen, zurubitarat ez dakit zendako
Enizan heltzen ahal, ez eta ahalko...
Zathozkit laguntzerat ! Flako nuzu flako !
Bakharrik igaiteaz egiten dut uko.

Kuchean muthikoa gelarat igan zen.
Bihotza bero zuen su handi bat bezen,
Pilpil tarrapataka zitzaiola artzen...
Liliaren biltzeaz zuen atsin-hartzen.

Bainan gelarat-eta, hantchet nor aurkhitu ?
Bi gizon gothor, azkar, osoki maskatu.
Bi beharri muthurrak diozkate moztu :
Gilenek Akizerat bakharrik behar du.

DUPAGINAK

Pan, pan, pin, pan !

Dupa, hordi, churru, zuban,

Chutik dietzagun eman :

Jo dezagun orok betan...

Pan, pan, pin, pan !

Ta egarri garenean,

Dugun zirrizta bat edan,

Gero aitzina lanean...

Pan, pan, pin, pan !

Lantegian bagira hameka dupagin,
Nausitzat dugularik Goietcheko Martin.
Nausiak irri guti... Gu karkailaz berdin,
Kontent, aste guziez baitugu zer egin
Eta sari jori bat larunbatarekin.

Pan, pan, pin, pan !

Uria, iguzkia, zerutikan jausten,
Leihotik, atherbetik ditugu ikusten.
Urrikari ditugu lur langinak aurthen :
Zoin usu lanetako aro tcharra duten !
Guk bethi aro dugu : lanean ar giten.

Pan, pan, pin, pan !

Herri bazter guziak leihotik ageri :
Horra eskuin eliza, handi eta zuri,
Gure etche ororen lehen aitzindari...
Eguerditan ezkila zaikunekotz ari,
« Anjelus » diogu ta « adio » lanari.

Pan, pan, pin, pan !

Elizaz hunatago badugu behatzen,
Eskola berriari gitzaizka ohartzen.
Haur tzarrek, — direlarik hortik atheratzen, —
Dupak debruatarat daizkute amiltzen,
Bai eta maiz ordainez zartha onik biltzen.

Pan, pan, pin, pan !

Ederki apaindurik horra berriz malda :
Aihenez estalia, zerurat ari da...
Iguzkiak beroa, uriak hezada,
Biek beren indarra dezotela heda :
Mahatsak emanen du gero arno hauta.

Pan, pan, pin, pan !

Arnoa, hemen gaindi, maite hugu, maite !
Suz bai eta odolez hadiela bethe.
Eginen duk dupetan asko irakite.
Dupek — hago deskantsu — atchikiko hute :
Ustaiak, guk emanik, tinkian dituzte.

Pan, pan, pin, pan !

Hersturan, gure gatik, dupetan egonik,
Arnoa ehadila, ez, samur hargatik.
Beira hadi mendekuz gure horditzetik,
Ezpaikinuke nahi, sobrachko edanik,
Astelehenarekin gelditu lanetik.

Pan, pan, pin, pan !

Hemezortzi ehun ta hogoi ta zortzian,
Martin zenak hautatu patroin egunean,
Santiagoz, pesta zen gure lantegian.
Pertsu hauk ontu ditut aserik orduan ;
Geroztik eman ditut goserik askotan.

Pan, pan, pin, pan !

BIZARDUNA ETA BIZARGABEA

Airea : *Ollande gazte, mokho fier bat.*

G. Mende-mendetan Eskual herriko
eskualdun garbi guziak
Nahizan dira kaskoinetarik
izan bethi bereziak.

Hortako bethi sudur azpitik
kendu tuzte bizarkiak.

Nik ere berdin, eskualdun gisa,
edeki ditut eniak.

L. Adichkidea, eskualduna niz ;
alta ez niz bizargabe.

Gure eskuara egoiten bada
bihotz-mihitan errege,

Eskualtasuna ez du itzaltzen
bizar harro batek ere ;

Mustatcha pollit batzuen gatik
ez daite beraz herabe.

G. Ez dut ikusten zer den pollitik,
sudur azpitik bi buztan...

Legun-legunik begitartea
nahiago dut miletan.

Ageriago baitut holache
irriñoa ezpainenetan
Eta larrua gorri-freskorik
nere hezur mateletan.

- L. Ez dut asmatzen zer ahal duen
hoin itsusirik mustatchak :
Ez ditu gero hala gordetzen
ezpainen irri-erkatchak :
Irri guziak haren plegutan
dira ezagut errechak :
Bi mokoñoek zeru-alderat
eiten baitute bakotchak.
- G. Eman dezagun egia dela,
hau ere ez dut gezurra :
Bethi garbirik nahi denari
sobera zaio bizarra.
Jan edanetan gormant tchar hunek
ebasten baitu ondarra :
Eta ondarrak mintzearekin
emaiten usain bat tzarra.
- L. Gogorki zira, adichkidea,
chehetasun hortaz mintzo.
Bizar-jabea ezpalinbada
arrunt zarpail eta lazo,
Bere jan edan gisa onari
kontu aski eman bezo...
Bizar zikinik ez du ukanen
eta hatsa duke gozo.

G. Kasu handia eginik ere
esne hotzetik edanez,
Bizardun den bat thonatuko da
mustatchetan nahiketez.
Zeren ilechki chut horietan
esne tela, ene ustez,
Egonen baita erdi loturik
arrunt itsusi emanetz...

L. Esne gophorra ongi atchikiz
hori ez da ez gertatzen :
Har gatilua bi eskuekin
duzularik ahoratzen.
Hor ezpaduzu sudur alderat
sobera goiti altchatzen,
Esne chortarik zure bizarrak
ez du behin ere hartzen.

G. Ontsa egarri, errotik gose,
hamikaturik bazira,
Hoinbertze jestu ibili gabe
juanen zira chuchenera :
Zankako on bat hartuko duzu,
gophorra goitik-behera ;
Eta artetik bustituko da
zure mustatcha ederra.

L. Nehor holache ez duzu ari,
irakasia delarik.
Bethi emeki artzen da eta
deusik bustitu gaberik.

Bai ezagun da zu etzaudela
bizardun garbi hetarik :

Ez gaizki mintza deus jakin gabe
zeren ez duzun bizarrik.

G. Orai, hala da, ez dut bizarrik :
bainan izan niz soldado :

Serjant gazterik izana ere,
zerbait baitzen lehenago...

Orduan bichar ekarri dizut,
pomadaturik oraino.

Etcherakoan okaztaturik
ebaki bainuen oro...

L. Zuk diozunaz, serjant zineno,
mustatchak tutzu ekarri.

Beraz bizarra aintzindarien
daitezu ezagut-garri.

Aitormen horrek bihotz guzia
bozkarioz daut ezarri...

Beraz mustatcha haueri esker
naiz nolazpeit aitzindari...

G. Usu mustatchak itzaltzen deie
aitzindariet muthurra.

Bainan ez dute aitzindariet
hori seinale bakarra.

Gure arteko buruzagiak
ez du ekartzen bizarra.

Buruzagi hoi ondoan daukat :
Herriko jaun erretora.

- L. Jaun erretorak ez ukaitea,
ez da harritzeko hori.
Zertako gabe egon daiteken
orori zaiku ageri :
Urbilagotik jarraikitze
jaun Jesusen urratseri,
Aphezek ukho egiten deie
edergailu guziera.
- G. Aipatzen duzun edergailua
nahi baduzu atchiki,
Oi atchikazu sudur azpian
bihurkaturik eztiki.
Bainan uste dut ilechki horrek
emaiten duen its'uski
Bizar gaberik nahiago dut
begitarte iduki.
- L. Zuk arpegia nahi baduzu
atchiki mustatchik gabe,
Niri berdin zait, zuhau baitzira
zure buruaren jabe.
Bainan iduri zait egiazki
bizar pollit batek ere
Osoki ezar zindezazkela
lore eder baten pare.
-

EGUNGO MODA

Airea : *Chorittua, norat hua*

Guk zaharrek badakigu lehengo moden berri.
Eta beti kriolinaz egiten dugu irri,
Harekila ipurdia baitzagon izigarri.
Bainan egungo moldea eztea irringarri ?
Bai segur eta nahi dut hartaz kopla bat jarri.

Orai zangotarik hasiz zoin bitchi andereak !
Galtzerdizat badauzkate armiarmo-sareak.
Agertu nahi dituzte beren makil meheak :
Edo mehe ezpadire, eztituzte bereak,
Bainan oihalez eginak, beraz zitzigabeak !

Neskatchak urte hauietan eztirade gizentzen.
Gerriko hertsitasuna guziz dute bilatzen.
Hortakotzat mahainean eztute fitsik hartzen.
Alabainan jan gabetan ezpaitire handitzen,
Takoinak dituzte orok zehe batez luzatzen.

Eztute bada chahutzen irin hainitz jateko ;
Bainan noiz izanen aski matelen churitzeko ?
Bertzalde gorria behar beren ezpainendako.
Hek oro garasti dire ; eta horra zertako
Eztuketen aski diru zaien heineratzeko.

Zaiak dituzte goregi, urbil belaun mokotik ;
Jauntziak berriz behera, urrunegi lepotik.
Ez ote dute anderek, nonbait gorde, arditik
Gehichago erosteko arropa-gai beretik ?
Ala gaichoek dutea zerbait eskas burutik ?

Gainez eta azpiz buluz egotu behar eta,
Hotz batean bizi dire. Jainko Jauna! zer planta!
Bulhar-sabeletan gaindi beti haize-kurrenta.
Hortaz geroz mafrundia eta gero marranta
Eta ondikotz hiltzeko zer min gaichto dakita ?

Uda neguak aldizka ari diren bezala,
Moda iragaiten zaiku lur huntan hala-hala :
Sortu eta, ezker-eskuin zenbait orduz dabila.
Bainan gero suntsitzen da trufak hiltzen duela,
Eta moda berri batek jotzen du atabala.

Aurkhi-bidea

<i>Ithurralde bethi kantuz</i>	3
Zorionketaria	5
Ur chirripa inhar batekin guduan	7
Itsasturi gaztea	10
Haur hilaren arreba eta ama	12
Chaubadin	14
Bizkaiburuko Chemartin	17
Larresorro	20
Milesker	23
Aita Lhande onari	25
Itsas-aldetik	27
San Frantses Xavierekoaren Besoa iraganen deneko . .	29
Hilen othoitzza	32
Jesus Haurraren Theresa Sainduari	34
Tolosa pagano	36
Chori-tchiuka	38
Nere makila	40
Kafettoa Semenarionan	42
Pip' eta thu	43
Sudur-luze	45
Nere chorteko laguneri	47
Saski-egilea	49
Gilen	51
Dupaginak	53
Bizarduna eta bizargabea	56
Egungo moda	61

9680
31

599 Mx.

Aurkij-bidca

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...
11	...
12	...
13	...
14	...
15	...
16	...
17	...
18	...
19	...
20	...
21	...
22	...
23	...
24	...
25	...
26	...
27	...
28	...
29	...
30	...
31	...
32	...
33	...
34	...
35	...
36	...
37	...
38	...
39	...
40	...
41	...
42	...
43	...
44	...
45	...
46	...
47	...
48	...
49	...
50	...
51	...
52	...
53	...
54	...
55	...
56	...
57	...
58	...
59	...
60	...

IMP. LA PRESSE - BAYONNE

